

Reményi Ede Budapesten.

Reményi Ede tegnapelőtt este érkezett a fővárosba, a magyar államvasút vonatával, mely háromnegyed kilenc órákor robogott be a pályaudvarra. Jóval előbb, a jelentkezett utasok és testületek képviselői, valamint az egyetemi ifjuság, a művész tisztelői, barátai s a kíváncsi közönség már nagy tömegben tartotta megszállva a pályaudvar peronját, hogy minél közelebből láthassa a tizenhat év óta távol élt művészt.

A fogadás épp oly impozáns, mint lelkes és meleg volt. Midőn a vonat berobogott, zúgó éljenek hangzottak fel, melyek nem szűntek meg, a meddig csak Reményi az egyetemi rendező bizottság által vont kör közepén foglalt helyet, mire az egyetemi s intézeti képviselőknek üdvözlései következtek.

Ezek sorát Fenyvessy Ferenc orsz. képviselő s a fogadó bizottság elnökének kijelölése szerint a Petőfi-társaság nevében annak alelnöke, Komócsy József nyitotta meg eszméitől gazdag s hazafias lendületű beszéddel; a nemzeti zenéne nevében Gerlóczy Károly polgármester s az intézet alelnöke üdvözölte; az orsz. zenetanárak nevében Fenyvessy Ferenc elnök, a filharmóniai társulat nevében Mészáros Imre alelnök, a budai zeneakadémia nevében Csizik Károly elnök, a budai dalárda nevében Rózsavölgyi Gyula főjegyző s az egyet. alelnöke; az orsz. m. dalárszövetség nevében Siposs Antal alelnök s végül az egyetemi ifjuság nevében Rényi József üdvözölte lelkes és szónoki hűvel mondot szavakkal. Minden egyes rövid üdvözlés után meg-megújult az éljen s keresztül hangzott az egész nagy tömegben.

Reményi, a legnagyobb foku megilletődéssel, elszékesülve skönyvek közt közzönte meg a kitüntető fogadást, mint mondá: hosszú világjárásai során is csak egy érzést ismert: a magyar haza szeretetét, melynek rokonszenvét és becsülését kiérdemelt; valamint eddig, úgy ezentúl is legfőbb feladatának ismeri.

Ezután minden régi barátja ismerőseivel melegen sorított kezét midőn legelső barátját s bajtársát időse Ábrányi Kornél megpillantá: érzékeny jelenet fejlődött ki. A két régi barát, pár percig tartó egymást szóltatán átöllel s mindketten a viszonzítás örömeit hullatták.

A fogadásnál a művészet, irodalom s a társadalom igen sok előkelősége volt jelen, kik a művészt egyenkint és melegen üdvözölték.

A honvédegyesület számos kiváló tagja is résztvett a fogadás ünnepségében. Reményiben ő a régi tábort bajtársat üdvözölték.

Budapesti egyetlen hangversenyt Reményi március 4-én tartja meg a fővárosi vígadó összes termeiben. Reményi a fővárosban csak azért tart egy hangversenyt, mert a vidéken tartandó harminczhat hangverseny, idejét április hó 18-ig teljesen lefoglalja. — Nap-nap után vannak hangversenyei és csakis a nagy hetet fogja pihenőül Budapesten tölteni rokonai és barátai körében.

Levelék.

I.

Csegez, február 17.

Arany J. szavaival kezdve: „Oh! nem a hírtől, nem a dícsőiségtől, de, hogy csak picizik világot derítsek ama tényre, hogy a magyar dal művelésért, valamint olvasóegyletek alakításával a magyar irodalom pártolását lelkesíteni, áldozni már akar és tud a mi jóra való aranyoszeki székely néptől is, ezért kérek a tek. Szerkesztő urtól egy kis helyet b. lapjában.

II.

Dicső szt mártón, febr. 16.

— Műkedvelői előadás. — Zenés korcsolyázás.

— Temetés. —

Egy igen élvezetes estélyt szereztek is-

A csegezi áll. iskola tanítói a népnevelés fáradságos munkáját az iskola szűk falain kívül is nemes ambícióval végzik. Kezdeményezésekre előbb dalkör, majd olvasókör alakul, de nemcsak az alakulása, hanem az egy-leti tevékenység folytatására jövedelemről is gondoskodnak.

Ily czéllal rendezének folyó hó 10-én az iskola helyiségeiben egy tánczszal egybekötött estélyt. Ez estélyről szándéksom megemlékezni.

Az estély műsora 8 számból volt változatos tartalommal összeállítva. Elvezetett hallgató végig a nagyszámú közönség a műsor minden darabját. Kivált a Blasek Piroska tanítónő k. a. által rendezett gyermek színmű-előadást.

Ugyiszintén élvezettel hallgattuk „Az egyszeregy” cz. Rudnyánszky Gy. írta színdarabot is, melyet Kolumbán Károly tanító rendezésével két iskolás fiu adott elő, értelmes hangszólással.

Mély érzéssel adott elő Blasek Piroska k. a. és Kolumbán K. pár magyarnépdalt duetben. Megtapsoltuk.

Szándékosan hagyam végsőnek a dalkör által előadott énekdarabok méltatását.

Egy jóra való falusi közönség soraiból dalköri tagokat toborzani még nem valami különösen felemlegetéremelő tény volna. De ha a tagok, mint Csegezen, oly kitartó szorgalommal tanulnak, s gyakorlati a tanulási órákat; s ha oly kevés idő alatt már az értelem és tudásnak oly jeleivel találkozunk, mint e dalkör által előadott magyar népdalokat és indulót hallva, meggyőződünk: úgy nem tudjuk eléggé kifejezni méltánylásunkat csak azzal a biztatással, előre, bátran, tovább képezzék magukat!

Dicsőrnünk kell a tagok szorgalmát, lelkesedését, dicsőrnünk kell a kör lelkes elnökét Székely László lelkész, és méltányolnunk kell a fáradságtalan tevékenységű karnagyot, Kolumbán Károly ügybuzgalmát. Fáradozásait, amint értesülünk szép anyagi siker koronázta, szép összeg jött be a dalkör pénztárába.

Nagyszámú szép és válogatott közönség jött össze a vidékről ez estély alkalmával a csegezieki vendégszeretét igénybe venni. Különösen Székely Lászlóné tiszteletes asszony vendégszerető háza volt a főhadiszállás.

Az előadás végeztével az aljárúlmusikusok rázendíték a magyar csárdást, s táncra kelének, rugtuk világos-virradtig jöködvél. A francia nyegéseket közel 30 pár tánczolta. A szép helygöszoruból hirtelenjében a következőket jegyeztük fel:

Torockáról: Gál Miklósné, Pálfi Jánosné, Gál Emma, János Kálmáné, Tana Dénesné, Tana Luiza; Tordáról: Viskiné Ádámosi Berta; Szentmihályfalváról: Száva Kristófné, Gábor Józsefné; Sinfalváról: Létei Domokosné, Létei Nelli, Kovács Istváné, Kovács Ida; Kövendről: Gál Lajosné, Gál Anna, Gál Vilma, Barabás Anna, Gál Sándorné, Gál Antó, Sárdi Imréné, Sárdi Kata, Ádámosi Györgyné, Fodor Kálmáné, Fodor Etelka; Ar-Rákossról: Komjátszegi Pálné, Csegezi Lajosné, Csegezi Vilma, Farczádi Sándorné; Várfalváról: Pálfi Károlyné; Csegezből: özv. Csongvai Lőrinczné, Székely Lászlóné, Szász Dénesné, özv. Bomhér Sándorné, Biró Lajosné, Borbély Juli és még sokan.

Valóban nem bántuk meg, hogy fagyos téli időben a Székelykő oldalán fekvő Csegezebe fel szánkázánk, pompás farsangi mulatságot élveztünk.

NEMCSÉGEZY.

II.

Dicső szt mártón, febr. 16.

— Műkedvelői előadás. — Zenés korcsolyázás.

— Temetés. —

Egy igen élvezetes estélyt szereztek is-

mét műkedvelőink e hó 14-én „A tör” című, Várdai Antal e szép nyelvezetű, 3 felvonásos vígjátékával. A vármegyeház diszterme ezuttal is zsúfolásig megtelt helybeli és vidéki közönséggel.

A szépen sikerült színi előadásban részt vettek: Gyöngyössi Istvánné (Teréz), Hadházi Juliska (Adél), Ürmösi Juliska (szoba leány) Gyöngyössi István (Jenő), Vitályos Béla (Béla) és Pál Miklós (Czeenci) szerepekben.

A közönség többször jutalmazta a sikerült jeleneteket éljenzéssel kísért tetszésnyilatkozatokkal.

Igen élénk társaság volt együtt e hó 15-én a már korábban megkezdett és benedezett korcsolya-pályán. Herczeg Zsigmond, kir. aljárásbíró buzgolkodása folytán ekkor, talán nálunk először, a gróf Bethlen Árpád bonyhai zenekara által, a mi kényeztetett Berczink begédije mellett lejtették a párok vastalpon az andalító kettőst a délutáni késő órákig. Gratulálni tudunk a t. albró urnak, hogy minden alkalmat megragadva, társadalmi életünk fölbresztésében tevékeny részt veszen.

Meg kell emlékeznem ezektől kronologikus sorrendben vármegyénk egyik történelmi nevezetességű nagy halottjának temetéséről is, mely e hó 16-án Kisküküllővármegye színe-jávanak megjelenése mellett ment végbe. A 80 éves hilibi Gál János, nyugalmazott kir. curiai bírót helyezettük el örök nyugalomra a miketfalvi családi sírboltba, ki a közpályán való működését, mint vármegyei aljegyző, már 1831-ben kezdte meg.

A Kovács Ferenc, marosvásárhelyi apát-plebános fényes segédlete mellett szer-tartás és a dícső-szentmártóni iparos dalkör sikerült gyászekei után, a nagy halott kello pompával helyzetetett el örök nyugalomra. Legyen álma csendes!

r. l.

III.

— A bűnhődés végén. —

Abrudbánya, febr. 16.

Széles e hazában ismeretes Abrudbánya város volt képviselő testületének színterünk még ma is jogtalan büntetése, mi ellen nem egy, de több képviselő testületi tag emelte fel tiltakozó szavát, egy a törvényes felsőbb fórumok döntő és ítélő széké előtt, mint a hírlapok hasábjain. — Tombolt örömeiben a megye, mert nyert. Határt nem ismert a boldogság ellenségeink keblében, mert bárhog, de győzött. Egyről azonban elfelejtkeztek a toporékolók táborában, arról t. i. hogy kinek-kinek legfőbb itélő bírása a lelkiismeret szózat, s ez nekünk a bűnhődés végén mondvá itéletet, csak azt sugja: „ártatlanul szenvedtetek” s arra utal, hogy a legtöbbet szenvedővel ezt rebegje ajkunk: „atyám bocsásd meg nekik, mert nem tudják mit cselekesznek.”

Hir szerint ez év április hava 2-án a bűnhődés véget ér, s új képviselő testület alakul — s rá nyolcz napra megejtetik a tanács újra szervezése is.

Kik e hirt előbb hallották s önző érdekeket szolgálnak a mint halljuk aláírásai ivvel meg is kezdettek a lélekvasárlás bűnös mesterességét. Hadd folytassák. Kinek nem a köztgy, hanem önző érdek fekszik szívében. Kit nem a magyarság megmentése, az öszszetartás valódi szelleme vezérel, azzal kár hosszasan foglalkozni. Győznek vagy nem győznek, mindkét eset előtt, ajánlatosb, ha körültekintnek s megismerkednek azzal a körülménnyel; minő munka vár az új képviselő testületre.

Azt hittük, hogy a képviselő testület szünetelése alatt rendbe hozzák városunk végtelentl zúfált anyagi viszonyát. De csalódtunk ellenkezőleg újabb adósságokkal, terhelték városunkat s annak minden adózó polgárát.

Bryan habozás nélkül veszi a karjaiba az anyját s nyugodtan azt mondja.

Édesem, félek hogy egy kicsit meg kell sértenem, Sohse gondoljon le kiáltson ha fáj! Szalomé, igazítsa meg az ágyat, rázza fel és fordítsa meg a párnákat. Dik, vedd el azt a paplant — a lepedőt simítsd ki ott a lábánál halold fiu? simítsd ki és dugd le jól!

Dik vigyázz, az utamban vagy! Így ni édesem hát most, hogy érzi magát?

Olyan kényelmes helyzetbe tette az anyját, hogy az az utóbbi győtrelem után paradicsomba érzi magát.

Milyen derék, milyen bátor asszony az én anyácskám! folytatja Bryan a beteg megcsókolva.

— El voltam reá készűlve, hogy sikoltogjak fog!

De az anyja nem tud válaszolni csak azt mormogja.

Fiam, fiam Bryan!

Ez az ő módja, mondja Dik szomorúan.

Kétségtelentl! válaszolá Chimpeys kisasszony.

Bryan én nem gondolom, hogy ma lett volna már szerencsém téged látni — vagy láttalak.

— Nem látott? — Madam — bocsásdson meg a legengedelmesebb szolgálóknak! — Jó napot édes Szalomé — hogy érzi magát? — mondá Sir Bryan vidáman.

— Igen Dik, ez az ő módja, hogy nem gondol a babra midőn zöld borsót kell vetni.

Ffolliottné mosolyog, ámbár azt mondja — „oh, Szalomé!” — s a második és kissé haragos arcu fiának odanyújtja a kezét.

— Édesem — mondá — elmegy a Rektorékhoz?

— Milyen komolyan! — mondá — Szalomé, hogy az én rovásomra csufozódjék.

Épen ezért kérdem tudják-e a vezérszerepre hivatottak, hogy a képviselő testület felfüggesztése alatt nemes tanácsunk a különböző czimken elhelyezett-elköltethetetlen összegeket is elköltötte? Tudják-e, hogy az a magát magyarnak valló tanács 2000 frtot vett fel váltóra, s szégyenére magyarságunknak, nem is magyar pénzintézetétől, hanem a magyar faló oláh Albínától?

Tudják-e, hogy a regálváltság czímen 242.000 frt helyett a miniszter csak 90 és egy pár ezer forintot utalt a város részére — s itt már engedjék meg, ha nyomatékosan kérdezem, tudják-e, hogy sem a megye sem a tanács részéről nem akadt senki, ki a miniszter színe előtt megjelenve tiltakozzék, vagy ha jobban tetszik könyörögjön; felfejtje előtte, hogy ezáltal tönkre tette városunk jövőjét, kipusztítja azt az elemet, mely a nyugati havasok aljában 50—60 ezer oláh között merész bátorsággal lobogtatta a magyarság zászlaját?

Tudják-e, hogy a kik mellett harcra kelnek, vétkes és már kipótthatatlan mulasztást követtek el?

Még továbbá tudják-e azt, hogy a városi képviselő testület által soha sem kért, hanem a városra erőszakolt katonaság költségei miatt 27 ezer néhány száz frt adósság terheli azt a kis várost, melynek évi adója egyetemesen még 15 frt sincs?

Még sok a valóságnak megfelelő kérdést tehetünk fel, de talán elég ijesztő remkének emnyi is. Meg kell gondolkozni a vesztegetőknek, s be kell látniok, hogy az új, szervezendő képviselő testületnek, minden pártón kívül kell helyezni magát, s magához kell tömöríteni főkép az értelmiséget, a gondolkodni tudó, — de nem az önző elemet — a munkára mindig kész lelkeket.

En a magam részéről csak egy — minden személyes érdektől ment a magyarság, s a város érdekeit szíven viselő képviselő testülettel tételezem fel megváltásunkat. S ezt alakítani, itt hol a papok is csak prédikálják a szeretet magasztos törvényét, de nem gyakorolják, szerintem csak úgy lehetne, ha meg-bocsátásunk egymásnak s kezét fogva a pusztulás végveszélye ellen együtt harcolnánk — személyes érdekekkel, gyűlölettel szent czélt elémli, nem volt s nem lesz lehetséges soha. Aztán különben is az eddig haszontalan érdemtelen pártusáért, a fent említett kérdésekben foglalt keserű igazságok szerint: „Megbűnhődte már e nép a multat s jövődöt” s valahára eszünkbe vehetjük a nagy Székelynek fajunk fenntartása érdekében mondott intő szózatát: „Olyan kevesen vagyunk, hogy még az apagyilkosnak is meg kellene kegyelmezni.”

Vigyázzunk, mert a bűntetésnek április hó 2-án vége, de egy eltévesztett szervezett képviselő testület örökre megbüntethet! Szent egységre a szent ügy nevében ki Petőfi szerint „előre nyújtja kezét az a hálá-dicsőség de a ki attól vonakodni késik, annak porára fog szállni minden átok, melyet sirunkra virág helyett ültetnek maradékaiknak.”

ABRUDBÁNYAI.

Azok a leányok.

Kellner leányt nem szabad a kocsmákban tartani.

Örökre fogadott leányt szabad a kocsmákban tartani.

A kocsmáros rokonát szabad a kocsmákban tartani.

Ez annak a szabályrendeletnek a veleje, melyet a városi tanács alkotott és a miniszter megerősített. Ez ez a szabályrendelet, mely a kocsmárosok derült egén úgy terjeszkedik ki, mint vészcs fekete felhő. A felhő

most még gomolyog, czikázik és bömböl, de majd a foganatosítás alkalmával lecsap bele a jégeső és tüzes istennyila.

E retentő elemi csapás elhárítására megkezdődött a harc az ilyen csapszék tulajdonosok egész vonalán. A papok befáradnak a keresztlevelek kiállításába, a kir. közjegyzők az örökbe fogadó okmányok gyártásába. A rokonosítás lázasan folyik és mikor a tanács szigorú rendeletének foganatosításához kezd: talál leányt nem egyet, de százát. Száz leány! Mindenik ifjú, mindenik viruló, mindenik szép. Látni fogjátok, hogy olyan bájosan tudnak kacscintani mint eddig, olyan nyájas mosolyt eregetnek mint eddig, olyan ingerlően hizelegnek, mint eddig. Ott állnak előttetek gömbölyt termettel, piros szeméremmel, igéző pongyolában és egy kiszámított hatású füstölő illatos cigárával a gyöngy-sorfogak között, a mint feszengő idomaikat bájos hanyagsággal dobják egy kerevetre...

Nosza! Nem látjátok mennyi báj, mennyi igézet s a kejes pillanat mekkora varázsa némitja el ítéletet od ember? Mert mindezeket látni fogod ezután is. Ámde kellene leányt többé nem fog látni senki az erdélyi részek kincses városában. A szabályrendelet úgy elsőpi őket mint egy déli szél a gyöngye hópehelyt.

A kocsmáros urak nem mondják többé: „kisasszony” — hanem lányom, hugom, etcetera. A kisasszonyok sem mondják többé: „ténstur” — hanem bácsi, papa etcetera.

Azonban a rokonosítás itt még nem áll meg. A jó szívű kellner-leányok csapár vendégeit is mind rokonának fogja tekinteni. Így aztán senkinek sem lehet feltűnő, ha a borozó urfi rokon gyöngédségből megüli a Mariskát, megcsókolja a Katiczát, megcsipkedi a Piroskát és csintalanságot mond a Juczikának.

Viszont a kisasszonyoktól sem lehet rossz néven venni, ha viszonzeretéből elrabolják a Pista szívet, megbabonázzák a Friczi lelkét, elkábítják a Szepi fejét és a mánor, a dal és a szerelem kedvéért megisszák az utolsó huncfut krajezárt is, a mit az a bizonyos „örög” odahaza sok panaszszal és fáradsággal izzad ki.

Csupa rokonságból fog állni az egész mulatozó világ és kellner leány nem lesz még himrondónak sem.

Nos hát ki vonja kétségbe a szabályrendelet bölcsességét, a mely ilyen mulatságosan szegte nyakatokat szerelmes donnáknak?!

(t. p.)

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 19.

— **Márczius 15.** Lapunk tegnapi számában közöltük a márczius 15-iki ünnepélyeket rendező állandó bizottság elnökének, Deák Albertnek meghívóját a vasárnapi délután tartandó ülésre. Midőn ezt ma felemlítettük azért tesszük, hogy emlékeztessük a bizottság tagjait a minél számosabb megjelenésre, mert alig egy pár hét választ el a nagy naptól.

— **Márczius 15.** A kolozsvári egyetemi fiatalaság is az idén nagyobb szabású ünnepélyt szándékszik rendezni márczius 15-én. Az ifjuság e nemes törekvését előre is üdvözöljük. A magyar nemzet e nagy napja legméltóbb arra, hogy minden testület és egylet megünnepelje.

— **Az Erdélyrészi Kárpát-Egyesület.** „Uti kalauz”-ához Csikvármegye leírása is beérkezett. A terjedelmes és szép dolgozatot Becze Antal alispán és Imets F. Jákó igazgató írták. A „kolozsvári kalauz” összeállításra is már munkában van, remélhetőleg a jövő hó végéig is elkészül.

— **Társas lakoma.** A színházi magyár czikus befejezése alkalmából ma (csütörtök) este 10 órakor a Hungária-szálló a emeleti éttermében lakoma lesz, melyben több városi előkelőség, a szintársulat tagjai és hírlapírók vesznek részt.

— **A zene-conservatorium** magyar cyclus második hangversenyének kiváló érdekességet fog kölcsönözni a Szerémi Gizella és Solti Katica k. a.-ok által bemutatandó melodráma, a „Holt költő szerelme” (Liszt), Mikulik Gizella k. a. zongora-szóla (Székely-féle „Ábránd”), az intézeti működő tagok által előadandó Szerenád (Beliczay) Walser Lajos ur ének-szóla (Ballada, Gál Ferencz) s a Farkas, Moldován, Kovács K. és Tönházi urak által bemutatandó Wavriecz-féle vonós-negyese. A már megállapított hangverseny programjában kevés változás állott be s így a teljes műsort csak lapunk holnapi számában közzölhetjük.

— **Dr. Finály Henrik,** a kolozsvári tankertület kir. főigazgatója ma este Marosvásárhelyre utazik az ott lévő ev. ref. főiskola meglátogatása céljából.

— **Jékely Aladár** költeményei megjelentek. A külsőleg is csinosan kiállított könyv a megrendelőknek szétküldetett. A kik a könyvet most akarják megszerezni, azok a 40 levet Jékely Aladár szerzőtől (lakása Kolozsvár új utca 8 sz.) szerezhetik meg.

AZ „ELLENZÉK TÁRCZÁJA”.

1891. Február 19.

Az a leány.

Angolból fordította: Amica.

II.

(Folytatás.)

(8).

Ffolliottné szomorú helyzetben találja „Oh szegény teremtes — oh édesem! kiáltja az egyik, és segítégre sietnek.

És ő — ki mindenkinek a drága kedvesse — ki megöszül és előregedést mielőtt az ötven évet elérte volna, ki a hosszú évek során a testi és lelki szenvedésekben kimerült és elhervadt — de szelid türelme miatt még mindig szép és kedves — csak most győgyult fel egy gyakran előforduló betegségéből. Ez az otolsó egy hat hétig tartó izom eszuzos bántalom volt, és még nem javult annyira, hogy tagjait használni tudja. Véletlenül kiesett fölig az ágyból, ott fekszik az ágy-nyestében fennakadt lábakkal, míg elkinzött testének a felső része az ágy előtt álló széken nyugszik, s a leszakadt csengettyű huzóval kezében a szék hátába kapaszkodik.

— Oh, oh! — kiáltja Champeys kisasszony.

Meg van benne a jó akarat, de a fájdalom nem elég erős arra, hogy hedves öreg barátját a karjaiba vegye, s vissza fesse az ágyába, a nélkül, hogy meg ne rágassa, a mi pedig egy ilyen beteg testnek oly nagy győtrelem.

Dik elég erős, és a jó akarat is meg van benne, de ő azon emberek közé tartozik kik nem a beteg szobákba válnak. Az egyik karjával erősen a szék szélénél ül, a másik karjával — a szegény teremtes csak úgy szí-

szeg bele! Champeys kisasszony, ki elméletileg mindig korrekt utasításokat ad, mi csak arra szolgál, hogy anyát és fiut zavarba hozza, elannyira, hogy Dik végre hangosan tesz óvást.

— Szalomé, hadjon békét! Szent ég! — engedje, hogy a karomata a nyaka körül tegyem.

— De — fiu — sies hát vele! mondja Szalomé.

— Szalomé — csitítja a beteg Dik, töle telhetőleg igyekszik. Oh, oh, oh! jaj!

— Anyám, fáj nagyon? Nem jól fogom? kiáltá Dik rémtülve.

Felelte, de rosszul. A karját szorítja, s nyakának és a fájó derekának semmi segítséget nem ad. Ffolliottné behunyja a szemét s fájdalmasan nyög. Ez minden erejét elveszi Diknek. Nem tudja elfogadni azt a tényt, hogy ha segíteni akar okvetlenül fájdalmat kell okozni az anyjának, és épen ezért a halogatás határozatlanság nem használ sőt árt.

Habozik és megbotlik, minek következtében, hogy el ne essék — hirtelen leül — épen arra a székre melyről az anyját felemelte, s a szegény asszony az ágy-nyestébe fogozva sikolt.

Szent ég, elejtéd! — kiáltá Champeys kisasszony.

Mit csináljak — jajgat a hozzá érek — mondja Dik, ki maga is közel van a síráshoz.

Szalomé, tartsz fel valahogy. Ezt nem állom ki tovább! mondja a beteg.

Csengetek valakiét kiáltja Champeys kisasszony.

Valaki megszólal az ajtónál.

Szalomé, várjon egy pillanatot. Engedje hogy én segítsek.

Oh, Bryan, te vagy!

— Milyen komolyan! — mondá — Szalomé, hogy az én rovásomra csufozódjék.

Egyetemünkön a BCU C

kedő urakat bízom meg nevemben.

HUTFLESZ KÁROL
Kolozvártt.

(5 - 8)

*) E rovat alatti közleményekért semmi fe-
lősséget nem vállalok.

CU Cluj-Napoca.

H i r d e t é s e k.

H I R D E T M É N Y.

A

Mócs vidéki takarékpénztár részvénytársulat II-ik ÉVI RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

1891. évi Március hó 8. napján délelőtt 9 órakor

fogja megtartani

saját helyiségében,

melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak, azon megjegyzéssel, miszerint az alapszabályok 20. §-a értelmében: „a közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye a közgyűlést megelőző év utolsó napjáig nevére átiratott s a közgyűlést megelőző nap déli 12 óráig a társulat pénztáránál még le nem járt szelvényeivel együtt letételt.”

TÁRGYSOROZAT:

174. (3-3)

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése az 1890. üzletéről.
2. A zárszámadások felülvizsgálása és a vagyonmérleg megállapítása.
3. A nyermény felosztása és az osztalék meghatározása.
4. Az alapszabályok 19. §-a értelmében beadott indítványok tárgyalása.

Mócs, 1891. február 15.

Az igazgatóság.

ELADÓ

HÁZAS-TELEK

SZAMOSIG NYULÓ

KERTTEL,

külmagyar-utca 25. sz. alatt.

Értekezni lehet ugyanott.

151. (2-3)

Bérbe adandó Deesen

Európa szálloda

folyó évi május hó 1-től kezdve
több évre.Értekezhetni levél által alulírt tulajdonossal Gyulatelke,
utolsó posta Szék.

114. NALÁCZY FARKAS. (6-6)

Öltönynek való szövetek.

PERUVIEN és DOSKING

a magas Clerus számára.

Szabályszerűen előírt szövetek

hivatalnokok, veteránok, tisztek, tornászok és lívrés cselédek számára.

Legfinomabb szövetek

billiárd- és más játszó-asztalok részére, ezen kívül vízmentes

VADÁSZOLTÓZÉKNEK.

Utazó plaidok 4-12 forinttól kezdve

a legkisebb és legújabb szövetekből.

STIKAROVSKY JÁNOS

gyári raktár BRÜNNEN.

Minták bérmentve Minta-kártyák a szabó mester uraknak bérmentetlenül.

Utánvételi küldemények 10 frton felül bérmentve.

Állandó posztóraktárom értéke meghaladja a 200,000 frtot, s így magától értetődik, hogy egy ily nagy világüzletnél sok szövet maradék marad, mit könnyen vagyok az előállításához jóval olcsóbban elvesztegetni. Minden józan gondolkodású ember beláthatja, hogy ily kis maradékokból mintá nem küldhető, mert néhány száz minta-darabka megrendelése által ezen maradékokból semmi sem maradna és ezek szerint valószínűsödne, ha posztó-czék maradék-mintákat hirdetnek és ily esetekben mintá darabok magáról a végről és nem maradékokból vannak levágva és az ilyen eljárás czélja könnyen érthető.

Oly maradékok, melyek nem tetszenek, kicserélhetnek, vagy a pénz visszaadatik. Levelezések német, magyar, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven elfogadhatnak.

148. (4-24)

ERDÉLYI GYÓGYKINCSE!!!

K.-IMPÉR-REPÁTI rendkívül szénsavdús és legtisztább égyéni gyógy-savanyuviz

AZ ÉGVÉNYES SAVANYUVIZEK GYÖNGYE!

lányos alkó- részek	(natrium) bicarbonát	4.241 gr.
	littium	0.0261 "
	borsavas natrium	0.1124 "
	összes szénsav 2007 kg	8.9449 "
	nem illó alkatrészek	4.2825 "

Megbecsülhetetlen gyógyhatása
a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomor-
bajokban, a húgyszervek összes bántal-
mainál stb.

Páratlan oldószert!
Legkisebb diuretica!

Savainak szelíd hatásánál fogva, az étrend szabályozása nélkül is, bárki által folyton élvezhető.
Rendkívül dús szénsavtartalmánál fogva — igen kellemes és tartós íze, valamint a nyelvre ható éles csipőssége folytán — a legkedvesebb üdítő ital.

Legegészségesebb és legkellősebb borvíz a savanyuvizek pezsgője!

A „repáti” savanyuviz, ezen termék szesz és tiszta — a maga nemében bizonyára ritka — ásványvíz-kincs, minden ésszerű lóvónak úgy is mint élvezeti, úgy is mint gyógyital, a belső szervek összes bántalmait ellen legkisebb mértékben ajánlható.

Csupán egyszeri kísérlet elegendő a fenti leírásból való meggyőződésre!
A „repáti” savanyuviz mindig friss és teljesen mintaszerű töltésben kapható KOLOZSVÁRTT: id. J. B. MISSELBACHER ur kereskedésében és minden nevezetesebb vendéglőben; továbbá megrendelhető saját székelyi raktárában BRASSÓBAN.

Tisztelettel
a „repáti” gyógyforrás kezelője: György József.
68. (9-50)

Helyiségváltozás végett
eladom

ZONGORÁIMAT

és

HARMONIUMOKAT

eredeti gyári áron.

mire a nagyérdemű közönség becses figyelmét fehimom.

Zongora-javítások és hangolások

lelkiismeretesen eszközöltetnek, úgy helyben, mint vidéken.

DEUTSCH GÁBOR,

zongora készítő és raktáros

Kolozvár, belközép-utca 6. szám.

152. (8-3)

!!UJ ÓRÁS ÜZLET!!

Van szerencsénk a n. érd. közönség szives tudomására hozni,
hogy Kolozvártt, hid-utca 2. szám alatt a

Popovits Ernő-féle órás-üzletet átvettük

és a mai kor igényei szerint berendezve

DUNKY BÉLA és Társa

czég alatt megnyitottuk.

Raktárunkban dús választék van mindenféle arany- és ezüst
női- és férfi órákban, valamint inga-, franczia-, asztali-, fal-, iro-
dai-, szalon-, ebédlő- és ébressztó órákban, a legpontosabban sza-
bályozva, 2 évi jótállás mellett adatnak el.

Elvállalunk mindenemű óra-javításokat lelkiismeretes és pon-
tos kivitellel, jótállással.

Vidéki megrendelések pontosan és legnagyobb figyelemmel,
lelkiismeretesen eszközöltetnek, jótállással.

A n. érd. közönség szives pártfogását kérve, maradunk
hiváló tisztelettel

107. (6-6)

Dunky Béla és Társa.

Tejes-Bárány

megrendelhető nagy mennyiségben

Incze Gyula

kereskedőnél

BARÓTHON.

Ára bőr nélkül darabonként 2 frt 40 kr., bérmentve szá-
llítva Magyarország bármelyik posta-állomására.

Tíz darab vételnél darabonként 2 frt 20 kr. bér-
mentve, vaspályán szállítva. 180. (1-1)

Cs. és kir. oszt. szabada-
lommal és porosz királyi
ministeri jó-
váhagyással.

Dr. Borchardt illatos növényzap-
pana, 39 év óta tapasztalt legjobb
mosdószert, szép és egészséges bőrnek
a fenntartására, csomagocskákban lepe-
cseftel 42 kr.

Dr. Koch növény-czukorkái, ismert
jellegű hájszer, hűlés, rekedtség,
nyálkásodás és torok-karcolásnál stb.,
70 és 75 kros eredeti dobozokban.

Dr. Béringer főgyökér-hajolaja,
a haj és szakál sürítésére és fenntartá-
sára, 1 palack ára 1 frt o. é.

Dr. Béringer zamatos korena-
szesze, értékes illat és mosdóvíz, mely
az ételszerveket erősíti és üdíti; eredeti
palackokban ára 1 frt 25 kr. és 75 kr.

Dr. Lindes tanár növényi ruac-
kenőcs, a haj fényét és ruganyossá-
gát fokozza s egyszersmind az oldalhaj
összetartására is alkalmas; eredeti da-
rabokban 50 kr.

Valamennyi fennebbi czikk, mint feltűnő tulajdonságuk által dicsőre-
tezen bizonyult tárgyak valódiságukért jótállással kizárólagosan kaphatók: Kolozvártt:
Székely Miklósnál. Valamint Beszterczen: Fleischer Rudolf, Kelp Frigyes. Brassóban:
Schuster Carl L. gyógyss., Jekelius Ferd. gyógyss. Földvártt: Nadhe Pál. Károlyvá-
ros: Fröhlich Gyula gyógyss. Kézd-Vásárhelyt: Fejér Lukács. M.-Vásárhelyt: Kauppe
& Eckerdt. Medgyesen: Brokner C. Nagy-Szebenben: W. F. Moscher. Szász-Régen:
Wormescher Emil gyógyss. Segesvártt: Id. Misselbacher J. B., Teutsch B. József.
Szamosvártt: Placintár Dávid gyógyss. Szász-Sebesen: Reinhardt J. K. gyógyss.
Tordán: Trajanovics Ede gyógyss.

Óvunk: hamisításoktól, nevezetesen dr. Suin de Boutemard fogpépe és dr.
Borchardt növény-zappana hamisításától, melyek különféle a t. cz. közönség rászédé-
sére számított elnevezések alatt hamisítók által hoztak forgalomba. Több hamisítót
itt el a törvényeséket igen érzékeny pénzbüntetésre.

RAIMOND és TÁRSA Berlinben,

178. (1-1)

cs. és kir. szabadalmak tulajdonosai és gyárosok.

UJ BANK- ÉS PÉNZVÁLTÓ-ÜZLET KOLOZSVÁRTT.

Van szerencsém a t. cz. közönség becses tudomására hozni, hogy Kolozvártt, belközép-
utca 10. sz. alatt (Minorita-épületben)

FOLLY VICTOR

váltótörvénytisztelettel bejegyzett czég alatt

bank- és pénzváltó-üzletet

nyitottam, a következő üzletkörrel:

Értékpapírok, arany- és ezüst pénznemek és külföldi bankjegyek vétele és eladása.

Kisorsolt értékpapírok és mindennemű kamatszélvények beváltása.

Nyermények leszámítolása és értékpapíroknak új szelvényekkel való ellátása.

Utalványok kiállításai a külföldre bármely értékben.

Igervények elárúsítása.

22. (19-60)

Midőn vállalatomat a t. cz. közönség szives figyelmébe ajánlani bátorkodom, egyszer-
smind-kijelentem, hogy e téren való hosszas működésem, továbbá úgy a kolozsvári, mint a
felső pénzügyezetekkel fenntartott széles körű és előnyös összeköttetésem azon kellemes hely-
zetbe hoznak, hogy t. megbízóimnak mindenkor a legnagyobb előnyöket biztosíthatom.

Értékpapírok és sorsjegyek kisorsolási utánnézését díjmentesen eszközölöm és készség-
gel szolgálom minden a banküzlet keretében vágó felvilágosítással.

Kiváló tisztelettel FOLLY VICTOR.